

Tình Bạn Cờ Vua

Làm thế nào họ có thể chơi nếu không hiểu nhau?

Bài của Olivia Kitterman
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Đức.

"Anh thái dương trong hồn tôi!"* Matvii hát. Mẹ và em trai Tymofii hát với em. Màn đêm bên ngoài cửa sổ xe. Nhưng bài hát đã giúp mọi thứ dường như tươi sáng hơn một chút.

Đó là thời gian đáng sợ đối với Matvii và gia đình em. Họ chuyển đến Đức vì nhà của họ không còn an toàn nữa. Họ đã hành trình được hai ngày, và bây giờ họ đã gần đến nơi. Một vị giám trợ ở Đức đang lái xe chở họ đến một nơi để ở lại.

Matvii vui mừng vì Cha Thiên Thượng đã giúp họ đến Đức an toàn. Nhưng em ấy nhớ cha. Cha của em phải ở lại đất nước của họ vì chiến tranh. Matvii lo lắng cho cha rất nhiều.

Vị giám trợ đậu xe ở bên ngoài một căn nhà. "Chào mừng đến nhà tôi."

Matvii chộp lấy túi xách và đi theo gia đình mình vào bên trong. Không khí thật yên ắng. Gia đình của vị giám trợ chắc hẳn đã đi ngủ rồi.

Vị giám trợ nói: "Cháu có thể ở phòng của Mats và Lore trong khi ở đây."

Mẹ nói: "Chờ đã. Bọn trẻ không cần nhường phòng cho chúng tôi đâu."

Vị giám trợ mỉm cười. "Chúng rất vui khi làm điều đó. Chúng muốn chị và các cháu cảm thấy thoải mái."

Mẹ gật đầu. "Cảm ơn giám trợ."

Vào buổi sáng, Matvii và Tymofii đi đến nhà bếp để ăn sáng. Vị giám trợ ngồi vào bàn với một bé trai và một bé gái. Họ trông không lớn tuổi hơn Matvii là mấy.

Vị giám trợ nói: "Đây là hai con của chú, Mats và Lore."

Tymofii nói: "Rất vui được gặp anh chị."

Mats và Lore trông hơi bối rối.

Vị giám trợ nói: "Chúng không nói ngôn ngữ của các con. Nhưng chú chắc rằng các con sẽ là những người bạn tốt."

Matvii cau mày. Làm thế nào họ có thể làm bạn nếu không thể nói chuyện với nhau? Cảm giác như ánh thái dương mà em ấy cảm thấy khi hát tối hôm qua đã tan biến.

Sau khi ăn, Mats và Lore giới thiệu cho họ một phòng chơi. Hai đứa trẻ nhỏ tuổi hơn đang chơi đồ chơi. Matvii đoán rằng họ là em của Mats và Lore.

Mats nói một điều gì đó. Nghe có vẻ như là một câu hỏi, nhưng Matvii không biết Mats nói gì. Mats ngồi xuống và mở một hộp thẻ. Em sắp xếp chúng thành từng xấp. Rồi em ấy và Lore nhặt thẻ của họ lên. Matvii cũng muốn chơi. Nhưng em không biết chơi như thế nào!

Mats đặt xuống một tấm thẻ và nhìn Matvii. Mats lại nói một điều gì đó.

Matvii muốn khóc. Em ấy không muốn sống ở Đức vì không thể hiểu ai cả.

Lore nói một điều gì đó với Mats, rồi chạy vào phòng. Lore trở lại và đặt một trò chơi mới trên sàn nhà.

Matvii biết trò chơi này. Những miếng gỗ trông giống như những miếng gỗ em ấy có ở nhà. Đó là một bộ cờ vua! Em ấy đã chơi cờ với cha trong nhiều giờ. Matvii gật đầu một cách vui vẻ. Em ấy biết cách chơi cờ vua.

Lore cười tươi và bắt đầu sắp các quân cờ. Matvii đi con tốt của mình lên hai ô và quan sát Lore di chuyển quân mã. Rồi Matvii chuyển quân tượng đến chỗ quân mã của Lore. Em ấy và Tymofii cổ vũ. Lore thở dài, nhưng rồi mỉm cười.

Chúng đã chơi rất lâu. Chẳng mấy chốc họ phá lên cười. Họ không hiểu lời nói của nhau, nhưng vẫn vui vẻ.

Trong vài tuần kế tiếp, họ tìm thấy các trò chơi khác mà họ đều biết. Họ chơi bóng ở bên ngoài với những đứa trẻ người Đức khác. Matvii cũng học được một vài từ tiếng Đức. Đôi khi em ấy nói sai, nhưng em vẫn tiếp tục cố gắng.

Matvii vẫn nhớ cha và nhớ nhà của mình. Nhưng em biết ơn Cha Thiên Thượng đã giúp em kết bạn mới. ●

HÌNH ẢNH MINH HỌA DO HANNAH LI THỰC HIỆN